

**Chương 342: Hội Đồng Ma Cà Rồng (7) - Bảo
Mẫu Lucynil
(Số từ: 3562)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:14 AM 09/04/2023

Ngày sau cuộc họp.

Sau khi cuộc họp được hoãn lại.

Eleris và tôi đứng cạnh nhau trong một hành lang hoang vắng, nơi tiếng gió hú vang vọng từ bên ngoài.

Tôi dựa vào bức tường hành lang, trong khi Eleris nhìn chăm chăm về phía trước với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Đây... là quyết định đúng sao?"

"Chúng ta chỉ có thể hy vọng như vậy."

"Thưa Điện hạ, thần đã sống rất lâu, nhưng thần chưa bao giờ nghe nói về một cổ vật tên là Akasha. Thần... e rằng, cả nếu nó tồn tại và nếu nó không tồn tại, vì thần không thể biết ý định của Antirianus là gì."

Tôi hiểu nỗi sợ hãi của Eleris.

Tôi cũng sợ như vậy.

Nỗi lo lắng rằng điều gì đó tồi tệ hơn sự cố Cổng có thể xảy ra đang tràn ngập.

Sẽ tốt hơn nếu không làm gì và đối mặt với sự cố Cổng đã định trước?

Một khi vướng vào Akasha, một cỗ vật không rõ nguồn gốc, một điều hoàn toàn bất ngờ có thể xảy ra.

Tương lai không chắc chắn.

Tất nhiên, đó là điều đương nhiên, nhưng chưa bao giờ nó lại kinh hoàng đến thế.

"...Thần xin lỗi vì những lời nói thiếu suy nghĩ của mình."

Thấy tôi không nói gì, Eleris nhẹ nhàng nắm lấy tay tôi.

Nhiệt độ cơ thể lạnh cóng của cô ấy truyền sang tay tôi.

"Điện hạ, người mà nên sợ hãi hơn bất cứ ai, vậy mà thần lại ở đây, bày tỏ nỗi sợ hãi của chính mình..."

"..."

Nỗi sợ hãi của tôi có thể được cảm nhận mà không nói bất cứ điều gì?

Eleris dường như đã tự trấn an mình rằng tôi không có ác ý hủy diệt thế giới.

Mọi thứ có thể không diễn ra hoàn hảo, nhưng chúng ta phải tin.

Nếu chúng ta không làm bất cứ điều gì, chúng ta không nên bắt đầu.

"Mọi thứ sẽ ổn thôi."

Tôi nói, mượn sức mạnh của [Linh Ngôn], nhưng giọng nói của tôi vang vọng trong hành lang thật trống rỗng.

Sau khi cuộc họp được triệu tập lại, chúng tôi đã hỏi Antirianus thêm một số câu hỏi.

Lần đầu tiên ông ấy tiếp xúc với Cantus Magna bằng cách nào?"

Cuối cùng, quá trình suy nghĩ của ông ấy không khác nhiều so với tôi. Antirianus đã nghiên cứu vô số [Hắc ma thuật] và [cấm thuật] để tìm kiếm bí mật của sự bất tử.

"Ban đầu, tôi muốn triệu tập những thợ săn [cấm thuật], nhưng nếu tôi có thể đạt được sự bất tử trong quá trình này, thì điều đó cũng không tệ lắm."

Theo hiểu biết của tôi, có những người đã theo đuổi sự bất tử và tham gia vào các hoạt động kỳ quái.

Đó là lý do tại sao tôi cảm thấy kỳ lạ khi nhìn vào Antirianus.

Cứ như thể tôi đang chứng kiến một nhân vật phản diện ở giữa tập phim mơ ước về sự bất tử

nhưng đã đạt được ước mơ của họ mà không bị anh hùng đánh bại.

Tôi không biết mức độ những hành động xấu xa của các Chúa tể ma cà rồng hiện tại, nhưng Antirianus thực sự là một pháp sư bóng tối độc ác. Có thích hợp để so sánh Antirianus với sự xuất hiện của Hoàng đế Tần Thủy Hoàng, người đã đạt được sự bất tử, vài trăm năm sau?

Chúng ta thực sự có thể ... để ông ấy đạt được điều đó không?

"Vì vậy, những thợ săn [cấm thuật] đã đến, và tôi đã xin tham gia cùng họ. Tôi đã có thể trở thành một trong số họ để đổi lấy tất cả các [cấm thuật] mà tôi sở hữu."

"Cantus Magna có nổi tiếng là nơi dễ dàng chấp nhận thành viên mới không?"

"Không chính xác. Họ chấp nhận tôi vì tôi có một bộ sưu tập [cấm thuật] phong phú, và cố gắng lấy chúng từ tôi sẽ dẫn đến đổ máu. Có lẽ họ đã lên kế hoạch loại bỏ tôi ngay sau đó."

Antirianus không bận tâm đến việc đưa ra bất kỳ lời bào chữa mỏng manh nào cho việc phản bội Cantus Magna, vì dù sao thì sau này cũng sẽ sớm thanh trừng ông ta.

Có vẻ như Antirianus không phải kiểu người quan tâm đến việc biện minh cho hành động của mình.

Antirianus cùng Cantus Magna vì nhu cầu của chính mình tạm thời hợp tác, nhưng cuối cùng Antirianus chỉ là chịu thiệt, trả giá rất đắt, thậm chí nhìn thoáng qua Akasha đều không thể.

Đương nhiên, Cantus Magna cũng không trừ khử được Antirianus, lại để lộ ra tâm tư bí mật của mình cho người ngoài, hai bên đều chịu tổn thất.

"Do đó, việc liên hệ với Cantus Magna có thể dễ dàng một cách đáng ngạc nhiên nếu chúng ta có thương hiệu và vàng độc nhất của riêng mình," Antirianus nói. *(Để làm rõ, Tác giả đang sử dụng "Thương hiệu" và "Vàng" như một cách nói uyển chuyển cho các Tri thức và Cẩm thuật.)*

Hội đồng Ma cà rồng không khác nhiều so với một hội kín. Black Order biết về sự tồn tại của Chúa tể ma cà rồng, nhưng không chắc liệu họ có biết về năm gia tộc ma cà rồng hay không.

Cuối cùng, tri thức bị cấm và ma thuật dành riêng cho họ vẫn chưa được Cantus Magna có được.

Vì vậy, nếu sự tồn tại của Hội đồng được tiết lộ cho Cantus Magna, hoặc nếu các Chúa tể ma cà rồng tiết lộ sự tồn tại của họ, thì việc liên lạc sẽ dễ dàng - dưới hình thức họ tìm kiếm chúng tôi.

"Có vẻ như đây là một vấn đề cần được xem xét cẩn thận," Gallarsh nhận xét, và tôi đồng ý.

“Tôi không thích,” Luvien thẳng thừng từ chối, có vẻ như không sẵn lòng chấp nhận mức độ mạo hiểm đó.

Nói thật, tôi cũng đồng ý với cô ấy.

"Phơi bày bản thân có vẻ không phải là một cách tiếp cận khôn ngoan."

"Vậy thì ngài có đề xuất gì không?" Antirianus hỏi khi tôi khoanh tay lại.

"Tôi đã từng liên lạc với Black Order. Tôi đã giết một trong những đặc vụ của họ, không có gì to tát, chỉ là một kẻ cấp thấp. Điều quan trọng là tôi đã nói với họ rằng tôi có thể cung cấp cho họ thông tin về Cantus Magna."

Rất có khả năng Black Order không biết về Akasha.

Chắc hẳn họ không biết cách liên lạc với Cantus Magna. Tuy nhiên, vì họ thù địch với nhau, họ muốn đánh giá lẫn nhau trước khi bắt đầu một trận chiến tổng lực. Họ muốn chiến đấu trong những điều kiện thuận lợi nhất, do đó cần có thông tin.

Black Order không mạo hiểm đối đầu trực tiếp với Cantus Magna hẳn là có lý do của nó.

Liệu thông tin này có thể khiến Black Order và Cantus Magna đánh nhau?

Và đó có phải là điều đúng đắn để làm?

"Chúng ta hãy thử đàm phán với Black Order trước, xem thái độ của họ rồi từ đó đưa ra quyết định. Không cần phải mạo hiểm không cần thiết," tôi đề nghị.

Mọi người gật đầu đồng ý.

Nếu chúng ta có thông tin chính xác từ Black Order, Cantus Magna có thể không phải là vấn đề đáng lo ngại. Mặc dù sự tồn tại của Akasha vẫn còn đáng lo ngại.

Bất chấp điều đó, tôi đã chuẩn bị thành công thông tin về Cantus Magna trước khi Black Order liên lạc với tôi.

Tôi đã xoay sở để có được sự hợp tác của Hội đồng ma cà rồng và có được thông tin về Cantus Magna.

Không còn gì để làm ở Hội đồng cho đến khi vấn đề Black Order được giải quyết.

"Bây giờ, điều đó kết thúc công việc của tôi ở đây."

Sự giúp đỡ của họ vẫn chưa cần thiết.

Và tôi hy vọng nó sẽ không đến như vậy.

Tôi đã nghĩ sẽ mất khá nhiều thời gian, nhưng Hội đồng Ma cà rồng chỉ diễn ra trong hai ngày.

Tôi tò mò về ý định của Antirianus, nhưng thông tin quan trọng và sự thay đổi bầu không khí đã xảy ra từ phía ông ấy, khiến nó trở nên khá mơ hồ.

Tôi không thể biết họ là kẻ thù hay đồng minh, nhưng hiện tại, họ rất hữu ích.

Rốt cuộc, đó là cách hầu hết các liên minh. Các lực lượng cách mạng sẽ liên minh với chúng tôi dù biết rằng cuối cùng họ sẽ quay gươm chống lại nhau.

Hội đồng đã kết thúc, và ngày mai chúng tôi sẽ quay trở lại Thủ đô Đế quốc.

Không có gì cụ thể để làm, tôi lang thang khắp Epiphax. Tuyết đã ngừng rơi, và tiếng gió rít cũng đã ngừng.

Dưới sự quản lý của con người, Epiphax không phải là nơi mọi người có thể lui tới thường xuyên.

Vì vậy, pháo đài hầu như trống rỗng trong năm. Tôi bước vô định và bước vào một căn phòng.

Ở đây, tôi đã nhìn thấy bức tượng của Eleris và nhận ra nó có liên quan đến ma cà rồng.

Khi tôi nhìn lên bảy bức tượng, tôi đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn.

Nếu đây là những bức tượng của các lãnh chúa, thì lẽ ra phải có những bức tượng của Elf và Orc – Luvien và Gallarsh.

Nhưng không có bức tượng nào có đôi tai dài hay bất cứ thứ gì trông giống Orc.

Tất nhiên, những bức tượng của Lucynil và Antirianus vẫn ở đó.

"Kể từ khi nó lọt vào tầm mắt của con người, nó phải được thay đổi,"

Quay sang giọng nói phát ra từ phía sau, tôi thấy Luvien đang đứng đó.

"Chúng tôi quyết định không cho con người biết đây là nơi như thế nào, vì vậy nếu có những bức tượng của loài Orc hoặc Elf đáng ngờ, mọi người có thể nói đây là một nơi bất hợp pháp."

Thật vậy, bức tượng ở vị trí của Thursday, được cho là giống Luvien, có đôi tai ngắn hơn nhưng trông giống cô ấy.

Tất nhiên, bức tượng ở vị trí của Friday, đáng lẽ phải là Gallarsh, trông giống như một người bình thường.

Luvien đứng ở trung tâm của Phòng, nhìn về một hướng nhất định.

"Tôi nghe nói rằng tôi là người lớn tuổi nhất trong tất cả các Chúa tể ma cà rồng."

"...Cô nghe?"

Tại sao cô ấy lại nói như thể cô ấy nghe nó từ người khác vậy? Cảm nhận được sự bối rối của tôi, Luvien nở một nụ cười yếu ớt.

"Tôi xóa trí nhớ của mình sau mỗi 200 năm."

"Ồ."

Có lẽ đó là một cách để trường sinh bất tử.

Sau đó, Luvien, sự tồn tại lâu đời nhất, sẽ có ít ký ức nhất về quá khứ.

Luvien chọn cách xóa ký ức hơn là đối mặt với cái chết.

"Không phải là tôi chọn quên đi, mà là tôi phải..."

Luvien đứng ở trung tâm của phòng, hai tay khoanh lại, nhìn về một hướng nào đó.

"Tôi rất tò mò về những gì tôi biết trước khi xóa trí nhớ của mình."

Ánh mắt cô có vẻ hơi đăm chiêu.

"Tại sao Elf lại tuyệt chủng?"

"Chuyện gì đã xảy ra với Sunday và Monday? Ban đầu họ là loại sinh vật nào?"

"Chắc tôi đã biết hết rồi."

"Tại sao tôi phải xóa những ký ức đó?"

"Hay là tôi đã thực sự xóa đi những ký ức đó?"

Luvien nhìn tôi.

Thay vì tò mò, nó gần với khao khát hơn.

Cô đã xóa ký ức của chính mình, nhưng cô không thể biết tại sao mình phải xóa chúng, vì vậy Luvien dường như khao khát những ký ức đã mất đó.

Cô ấy sẽ biết tất cả mọi thứ. Cô tò mò về lý do mình phải xóa những ký ức đó.

Luvien đứng im lặng, nhìn những bức tượng của Sunday, Monday và chính cô.

Theo một nghĩa khác với Antirianus, Chúa tể ma cà rồng là những sinh vật phức tạp vượt xa cả thiện và ác.

"Cô có bất kỳ loại nguyện vọng nào như Wednesday không?"

"Giống Lucynil?"

Phải chăng Luvien cũng có thứ giống Lucynil, muốn sở một hữu linh hồn?

"Nếu tôi phải nói... có lẽ nó sẽ lấy lại được những ký ức thực sự của tôi. Tất cả những ký ức mà tôi đã quên cho đến nay."

Luvien nói điều này và sau đó cúi đầu.

"Nhưng nếu tôi tìm thấy tất cả những ký ức đó, tôi chắc chắn sẽ phát điên."

Cô muốn lấy lại ký ức của mình, nhưng cô không đủ tự tin để đương đầu với chúng.

"Đúng vậy. Tôi không có tham vọng đặc biệt nào, nhưng tôi không muốn đối mặt với cái chết. Vì vậy, tôi chỉ trì hoãn cái chết như thế này. Tôi đang sống cuộc sống của mình với những ký ức rất quan trọng còn nguyên vẹn, như sự thật rằng tôi là Chúa tể ma cà rồng và tôi có một Gia tộc."

Cô ấy đang tích lũy thời gian, loại bỏ tất cả những ký ức vô dụng ngoại trừ ma thuật, sức mạnh và kiến thức.

"Sống... sao."

Như nén mình lại. Luvien dường như nghiền ngẫm những lời cuối cùng của mình, rồi lắc đầu. Có lẽ cô ấy nghĩ từ "sống" không phù hợp với một Undead.

"Thay vào đó, có vẻ thích hợp hơn khi nói rằng tôi đang chết dần chết mòn."

Trì hoãn cái chết vô thời hạn trong tương lai, cô ấy đang chết dần chết mòn.

Khi không còn chịu đựng được thời gian bất tử, họ chọn cái chết.

Vì vậy, Luvien nói, không phải họ đang sống, họ chỉ đang chết dần chết mòn.

Nó có vẻ không khác gì sống, nhưng sắc thái thì khác kinh khủng.

"Anh định làm gì sau khi hoàn thành mọi thứ và thực sự xây dựng lại Darklands?"

Luvien nhìn tôi và hỏi tôi điều này.

Từ con người cổ xưa này, tôi có thể đọc được một sự trống rỗng sâu thẳm. Cô ấy dường như đang sống, nhưng cô ấy nhận thức được rằng cô ấy đang sống một cuộc sống vô nghĩa và không có mục đích.

Nếu tôi trở thành Ma vương, thì điều gì sẽ xảy ra tiếp theo, và sau đó, và sau đó nữa?

Đó có phải là những gì cô ấy đang hỏi?

Thật không may, tôi không có ý định trở thành một Ma Vương thực sự. Vì vậy, một câu hỏi như vậy là vô nghĩa.

Tôi chưa bao giờ nghĩ về nó.

"Tôi sẽ làm gì đó."

"...?"

"Phải không? Tôi sẽ làm gì đó. Nhưng tôi sẽ không làm gì cả."

Ngay cả khi đó là trường hợp đó, tôi sẽ không làm gì cả, vì vậy tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc nói điều gì đó như thế.

Trước lời nói của tôi, Luvien phá lên cười.

"Ha ha... Ha ha! Vậy sao? Phải. Sẽ có chuyện gì đó... Và tôi sẽ làm gì đó."

Tôi không biết có gì buồn cười trong lời nói của mình, nhưng Luvien vênh tai lên và cười phá lên.

"Tốt. Có lẽ tốt hơn nên nghĩ theo cách đó."

Tôi không thể biết câu trả lời tùy tiện của mình đã gây được tiếng vang gì cho Luvien.

Tuy nhiên, sau khi nói rằng đã lâu rồi cô không cười như thế này, Luvien lặng lẽ bước xuống hành lang và biến mất.

Sự trống rỗng không dành cho những người đã từ bỏ suy nghĩ.

Bởi vì họ suy nghĩ quá nhiều nên rơi vào hư không.

Nhận ra điều này, bước chân của Luvien có vẻ khá nhẹ nhàng.

—Ngày hôm sau.

Không có công việc gì ngay lập tức với các Chúa tể ma cà rồng khác, nhưng họ đã đồng ý hợp tác.

Mặc dù bản thân Akasha đã là một nguồn sức mạnh to lớn, Antirianus nói rằng ông ta sẽ điều tra phương pháp mở một cánh cổng không gian đến thế giới khác mà tôi đã đề cập.

"Đó là một chủ đề chúng tôi chưa bao giờ xem xét trước đây. Nó khá hấp dẫn."

Đó là những lời của Antirianus.

Bất kể có thể làm sụp đổ đế chế thông qua hợp tác với thế giới khác hay không, ông ta dường như thích ý tưởng khám phá sự tồn tại của thế giới khác.

Có vẻ như các pháp sư, những người không còn gì ngoài thời gian, chỉ đơn giản là bị hấp dẫn bởi ý tưởng này.

"Nếu Ma vương yêu cầu sự giúp đỡ của chúng tôi, Hội đồng sẽ triệu tập lại," Luvien nói.

Hội đồng hầu như không bao giờ họp trừ khi có một dịp đặc biệt. Tuy nhiên, vì Hội đồng Ma cà rồng đã đồng ý thiết lập mối liên hệ với tôi, họ

dường như đang đảm nhận trách nhiệm của một liên minh.

Mọi người đều hợp tác với tôi vì những lý do riêng của họ, mặc dù họ không thể cung cấp nhiều.

Tôi lặng lẽ nhìn họ bắt đầu rời khỏi Epiphax từng người một thông qua [dịch chuyển tức thời].

Eleris đã rời khỏi Thủ đô lúc này. Không có lý do gì để quay trở lại đó cho đến khi cô tìm được một nơi ẩn náu hoặc cải trang mới.

Vì vậy, cô ấy có thể sẽ ở lại Lâu đài một thời gian với tư cách là người liên lạc.

Tôi hình dung chúng tôi có thể gặp nhau bất cứ lúc nào thông qua [dịch chuyển tức thời], nhưng tôi cảm thấy hơi buồn khi khoảng cách ngày càng xa.

Thật tuyệt khi có cô ấy trong tầm với.

Trong đại sảnh lớn của Lâu đài Epiphax, Eleris cúi đầu trước tôi.

"Xin hãy bảo trọng, thưa Điện hạ."

"Huh?"

Cô ấy đang nói về cái gì?

"Cô không phải đi cùng ta sao? Cô là bảo ta đi một mình sao?"

"Ah."

Eleris nghiêng đầu khi tôi nói vậy.

"Có vẻ như Lucynil vẫn chưa nói với ngài."

Tôi tự hỏi ý cô ấy là gì, nhưng Lucynil đột nhiên đứng cạnh tôi.

"Ma vương, anh sẽ đi cùng tôi."

"Tại sao?"

"Vì thần cần ở lại đây một thời gian, Lucynil sẽ giúp Điện hạ nếu ngài cần đến ma pháp."

Ah.

Đó là những gì cô ấy muốn nói.

Lucynil không có gia tộc và chỉ có một mình. Vì vậy, cô ấy tự do hơn các Chúa tể ma cà rồng khác.

Hơn nữa, vì Eleris đã quyết định ở lại đây một thời gian do trách nhiệm của cô ấy với Hội đồng và sự giám sát của Radia, nên tôi sẽ không nhận được sự hỗ trợ của cô ấy trong một thời gian.

Điều này có nghĩa là khi tôi cần Ma pháp mạnh mẽ hoặc phải đi đâu đó thông qua [dịch chuyển tức thời], Lucynil sẽ hỗ trợ tôi kể từ bây giờ.

"Lucynil linh hoạt hơn thần rất nhiều, vì vậy cô ấy sẽ có thể phục vụ Điện hạ tốt hơn."

Tại sao họ lại giúp tôi nhiều như vậy? Có vẻ như Eleris khá tin tưởng Lucynil, ngay cả khi cô ấy không biết rõ về các Chúa tể ma cà rồng khác.

"Phục vụ? Eleris, nghe cứ như tôi là cấp dưới của anh ấy vậy."

"À, xin lỗi, Lucynil. Vậy thì hãy gọi đó là sự bảo vệ."

"Chắc."

"Bảo vệ? Điều đó khiến tôi nghe có vẻ như tôi cần một người bảo mẫu vậy."

"Không phải sao?"

"Chắc."

Tôi đã phải thừa nhận nó.

Có một Archmage bên cạnh tôi thật tiện lợi. Thay vì có Eleris, vị pháp sư khác, người đang bận rộn với những vấn đề khác, cô ấy đã gán một vị pháp sư khác cho tôi.

Mặc dù bề ngoài Lucynil có vẻ như là một đứa trẻ có đầu óc đơn giản, nhưng thực ra cô ấy là một Homunculus Vampire chỉ đơn thuần là cosplay khi còn nhỏ.

"Chuẩn bị sẵn sàng. Đã đến lúc phải đi."

Lucynil ra hiệu cho tôi khi cô ấy niệm phép xong.

"Điện hạ, xin bảo trọng."

Eleris nhìn tôi với ánh mắt lo lắng.

"Cô cũng vậy, cẩn thận."

Bằng cách nào đó.

Cảm giác thật kỳ lạ và kỳ lạ giống như chia tay với cha mẹ tôi!

Khi tôi đang nghiền ngẫm suy nghĩ đó, Lucynil kích hoạt phép [dịch chuyển tức thời hàng loạt].

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)



Thanks For Reading